

VTM en 2BE zetten zwaar in

De Vlaamse Mediamaatschappij (VTM, 2BE, Jim) heeft belangrijke deals gesloten met grote Amerikaanse filmstudio's. 'Omdat we lokaal én internationaal het beste uit de markt willen halen.'

TELEVISIE

VAN ONZE REDACTEUR

LEO BONTE

VILVOORDE | De programmadi-recteurs van VTM, Jan Segers en Laurens Verbeke, blikten gisteren tevreden terug op het succesvolle voorjaar. Het marktaandeel van VTM zat in april zelfs op het hoogste niveau sinds vijf jaar. Maar bij 2BE is er nog veel werk aan de winkel. Er zijn een drietal programma's in ontwikkeling die eigenzinniger worden en 2BE meer eigenheid moeten geven. Maar speelfilms en dramaserieën blijven de fundamenten van de zender.

De voorbije maanden hebben zowel 2BE als de concurrent VT4 heel wat grote filmtitels gelanceerd, met hoge kijkcijfers in de jonge doelgroep 18-44. VT4 kan op dat vlak een beter rapport voorleggen. 'Maar daar gaan we iets aan doen,' zegt Jan Segers. De Vlaamse Mediamaatschappij (VMMa) had totnogtoe volume-deals met de Amerikaanse pro-

VTM en 2BE hebben onder meer de uitzendrechten voor de filmtopper 'No country for old men', met Javier Bardem (foto). © rr

ductiehuizen 20th Century Fox en Sony, terwijl SBS Belgium (VT4 en Vijftv) alle andere grote maatschappijen in portefeuille had. Maar intussen heeft de VMMa zogenaamde *outputdeals* gesloten met Disney, NBC-Universal en Paramount. Zo verwerft de VMMa alle tv-premières van de Disney-animatie-

films én de uitzendrechten op alle klassiekers uit de Disney-stal. Door de deals met de andere grote maatschappijen kunnen VTM en 2BE vanaf midden 2008 in première filmtoppers aanbieden als *The devil wears Prada*, *United 93*, *Miami Vice*, *The Mummy 3*, *The Incredible Hulk*, *Mama Mia*, *Transformer*, *Mission Impossible*

III, *An inconvenient truth* en *No country for old men*. Nieuwe tv-series komen vrij vanaf september 2009.

'Eigenlijk hebben wij de kersen van de taart geplukt,' zegt Peter Quaghebeur, de directeur-generaal van de VMMa. 'De taart zelf mag SBS houden.' Volgens Quaghebeur zijn de grote Amerikaanse

productiehuizen niet langer op zoek naar megadeals met de grootste internationale mediagroepen, maar willen ze in zee gaan met de grootste speler in elk gebied. 'Internationaal zijn we dan een kleine speler, maar als grote speler in Vlaanderen slagen we er wel in een vuist te maken,' aldus Quaghebeur. 'VTM heeft er

AHA ARCHITECTUUR

KOEN VAN SYNGHEL

BOUWEN MET AFVAL

Nobeke materialen als marmer en hardhout. Kilometers kantoorverlichting. Honderden brandbestendige deuren. Wastafels en radiatoren: dagelijks gaan tonnen materiaal verloren in de sloop. Gebouwen worden nochtans vanouds uit hergebruikte materialen opgetrokken. Algemene schaarste en kostbaarheid dwongen tot recuperatie.

Aan hergebruik zijn overigens nog wel meer voordelen verbonden. Het levert complexe architectuur op waarvan je de symbiose van verschillende tijden en culturen kunt aflezen. Recuperatie betekent dus niet zomaar het simpelweg

De architecten haalden houten panelen uit de afvalcontainer voor de Muntschouwburg

terugwinnen van materialen. Het introduceert een architectonische complexiteit en een rijkdom die zelden tot stand komen vanuit een zuiver, autonoom ontwerp. Toch wekt het verwondering dat een collectief van architecten zoals het Brusselse Rotor zich vandaag toespitst op het terugwinnen en hergebruiken van afgedankte bouwmaterialen.

Natuurlijk zijn er de ecogolf en *green building*, zoals de Amerikaanse pioniers het bouwen met recuperatiemateriaal noemen. Maar het is niet evident om ontwerpmethododes en strategieën te ontwikkelen en hergebruik ook logistiek te stimuleren en te organiseren.

Rotor trok eerder al de aandacht met een tijdelijk bouwwerk op een braakliggend terrein in Brussel, compleet opgetrokken uit gerecupereerde materialen. Het collectief hield er zelf kantoor en nodigde kunstenaars uit die er tentoonstelden of films projecteerden op het dak.

Sinds kort huist Rotor in een eigen kantoor in de Lakensestraat in Brussel. Voor de inrichting gingen ze langs verschillende sloopwerven in de buurt. Stalen liggers vonden ze op een sloopwerf in de Anneessenswijk, een draaitrap op de stoep in de buurt en houten panelen in de afvalcontainer voor de Muntschouwburg, waar de verbouwingswerken aan de shop en de bar bezig waren.

Uit dit 'eco-jutten' assembleerden de architecten van Rotor een sympathieke mezzanine in een huurpand. De knal-groene draaitrap kreeg een centrale plaats, als een soort mascotte van deze Brusselse *green building*-beweging. Op architectonisch vlak overtuigt de verbouwing jammer genoeg niet. De assemblage van materialen mist radicaliteit en

Het kantoor van Rotor. © bdw

finesse. Het geheel ontbeert de ongecompliceerde schoonheid van simpel knutselwerk.

De voet van de spiltrap bijvoorbeeld bestaat uit een witgeschilderde sokkel in plaatwerk. Op zich een mooi idee om zo een paar treden te winnen. Maar door de manier waarop hij werd gemaakt, geeft de sokkel iets te veel de indruk dat hij moet camoufleren hoe de voet van de trap wordt rechtgehouden. Ook de verbinding tussen de stalen liggers en de balkjes demonstreert te weinig denkwerk, waardoor het detail geen vanzelfsprekende schoonheid krijgt.

Vroegere realisaties van Rotor overtuigden juist wel door een trefzekere combinatie van materialen. De marmeren tafel voor Manon bijvoorbeeld combineerde afgedankte marmeren platen van de ULB universiteitsbibliotheek met een oude, stalen werkbank waarvan de poten compromisloos op de hoogte van een leestafel werden gezaagd.

Maar ook al wordt de inrichting van het kantoor van Rotor niet hét paradigma van de recuperatiearchitectuur, toch zet het project tot nadenken aan. Al was het maar omdat het gerealiseerd werd met het afbraakmateriaal van de verbouwing van de trendy bar en shop van de Muntschouwburg. Beide bouwwerken, gelegen op een steenworp van elkaar, lijken trouwens mekaar ideologische én architectonische tegenhanger. De gehypte B-architecten tekenden een modieus café met shop voor een cultuurhuis dat zich legitimeert met hippe architectuur. In de Lakensestraat vind je een ontwapenend, milieubewust interieur, bedacht door een ontwerperscollectief dat hergebruik inzet als primaat van de architectuur.

De vraag rest is of architectuur zich in de toekomst liever blijft nestelen in trendy amusement of voor een maatschappelijke trendbreuk wil zorgen.

In deze rubriek schrijft de architect en criticus Koen Van Syngel over een opgemerkt hedendaags ontwerp of bouwproject.